

Доліюкоремень, adj. hypogastrique.

— **происхождане**, sn. fig. la fange.

— **обвасиане**, sn. la populacerie.

— **състояне**, sn. la boue; || fig. la poussière.

Долніость, sf. la bassesse, lâcheté, ignobilité f., servilité, trivialité, abjection, vulgarité f.; || fig. la petitesse.

Долна работа, sf. fig. la fabrique.

— **цѣна**, sf. la vileté et vilité.

— **часть** (на ладія), sf. Mar. le petit fond; || (на стълпѣ), la coquille.

— **та часть**, sf. le bas; || (на касса), Typ. le bas-de-casse; || (на прѣчкѣ), l'empatement m.

— **ширина** (на платната), sf. Mar. le bordant.

— **челость** (на коль), sf. la ganache.

Доломант (у хусары), sm. Milt. le dolman.

Долошава ми, v. imp. je me trouve mal, le coeur me soulève.

Долу, adv. bas, à bas, dessous, à ou par terre; 1. на —, en bas; 2. тамъ —, là bas; 3. по-, plus bas, ci-dessous; || prep. au dessous de.

— **подписаный** (азъ), part. je soussigné.

Долче (малко), sn. le vallon.

Долъ, sm. la vallée, le penchant; || Géogr. le versant; || плачевень —, vallée de larmes, de misère.

[y être.]

Дома и у —, adv. à domicile; || -сьмъ, vn.

Домакиненъ, adj. ménager.

Домакинка, sf. la maîtresse.

— **Домакинство**, adj. économique; -но.

Домакинство, sn. le ménage, économie f., économique f.

Домакинъ, sm. le propriétaire, le maître, économe, monsieur (pl. messieurs); 1. fam. l'amphitryon m.; 2. —, -ка, s. patron, -onne, de la case; hôte, tesse; bourgeois, oise; 3. посвоявана власть-та на -ть въ кѫщъ, va. fam. s'impatroniser.

Домашарь, sm. un efféminé.

Домашенъ, adj. domestique, de ménage; || (за животны), pailler, ère, s.

Домашніо вино, sn. vin du crû, m.

— **състояне**, sn. le domestique.

Доминанта, sf. Mus. la dominante.

Доминиканецъ, анка, s. dominicaine, aine; frère pêcheur m.

Домино (дрѣха и игра), sn. le domino.

Домосѣдень, adj. sédentaire.

— животъ, sn. la sédentarité.

Домжчнявамъ, va. importuner, impatienceer || fig. assassiner; || **домжчнива ми**, v. imp. perdre ou vider les arçons.

Домжчинелень, adj. impatientant.

Домъ, sm. le ménage, la famille.

Донасъмъ, va. apporter, rapporter; 1. Com. importer; 2. (стоки), assortir; 3. (благочестие или злочестие), porter bonheur, malheur.

Донасяне, sn. l'arrivée; || Com. l'importation f.

Донатистъ (еретикъ), sm. un donatiste.

Донесена стока, sf. l'importation f.

Донна (титла на испански дамы), sf. dona f.

Донъ (господинъ въ Испанія), sm. dom et [don m.]

Допирамъ, va. confiner à; 1. (до нѣчто), toucher, tenir; 2. -са пакъ или доказываемъ, vr. va. retoucher; 3. — са пакъ или доказываемъ, vr. — me са (единъ до другъ), pl. se toucher.

Допиране и -рване, sn. le contact, la contiguous; || Géom. point de tangence f.

Допирателень, adj. contigu, joignant; || Géom. osculateur.

— кътъ, sm. Géom. angle de contingence f.

— обръчъ, sm. Géom. cercle tangent m.

Допирателна линія (тенгенсъ), sf. Géom. la tangente.

Доплащамъ (смѣтка), va. Com. solder.

Допълневамъ (на бляща), sn. le remplage, remplissage m.

Допълневачъ, sm. un restituteur.

Донълневамъ, va. remplir, suppléer, restituer, rectuer; || (недостижното), parfournir.

Допълневане и -лнене, sn. le supplément, le complément, la restitution, ampliation f.

Допълнителенъ, adj. supplémentaire, complémentaire; || Gram. completif; || Jur. ampliatif.

[Gram. mot expletif m.]

Допълнителна дума, sf. fig. la cheville;

Доправямъ, va. établir.

Доправиене, sn. l'établissement m.

Допытвамса, vr. consulter; || fig. interroger.

Допушамъ, va. (voyez Прощавамъ).

Допущане, sn. Jur. la souffrance.

Допрѣдъленъ, adj. limitrophe, riverain.

— житель, sm. un riverain.

Доразумѣвателень (по съдѣржането), adj. implicite; -ло (по мысли-та), -ment.

Дорически, adj. dorien et dorique.

Дормезъ (кола и легло), sm. la dormeuse.

Дору, -и, adv. voire.

Доршъ, sm. (voyez Дрѣбна тѣска).

Доста, adv. assez, suffisament, à ou en suffisance, baste, 'holà, là et la la; 1. (за думы), fig. parasite; 2. interj. Mar. avaste ou vaste; 3. — e, v. imp. suffit, il suffit.

Достаточенъ, adj. suffisant, compétent, ample; -чно, -мент; || fam. bastant.

[l'évitée f.]

Достаточна ширина (на рѣка), sf. Mar.

Достигамъ и -гнувамъ, va. atteindre, parvenir, aboutir à, arriver à, gagner, attraper, accueillir, venir; 1. (нѣкого), joindre; 2. (до крайностъ), vr. être à bout; 3. (полни съль-та на желанеата си), surgir au port; 4. (да прося), être reduit à la besace.

Достигване (съ рѣка, съ гласъ, съ погледъ), sn. la portée.

— **мент**.

Достовѣрнъ, adj. authentique, officiel; -рио,